

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení „Ochrana VKP Společenstva křídových pramenů Spiritka“**, IČ: 227 39 009, se sídlem Praha 5, Zdíkovská 92, zastoupen Mgr. J. N., obecným zmocněncem, **za účasti:** Mgr. L. C., zastoupen JUDr. Monikou Zoulovou, advokátkou v Praze 4, Podolská 126/103, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2011, č. j. 250/500/11 6980/ENV/11,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 11. 8. 2011, domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 6. 2011, č. j. 250/500/11 6980/ENV/11, jímž bylo zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti usnesení Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, ze dne 30. 6. 2010, č. j. MHMP-749096/2009/OOP-V-573/U-125/Pra, o zrušení oznámení registrace významného krajinného prvku „Společenstva křídových pramenů Pod Spiritkou“ na pozemku parc. č. 4221/1 v katastrálním území Smíchov ze dne 8. 11. 2000.

Usnesením Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, ze dne 30. 6. 2010, č. j. MHMP-749096/2009/OOP-V-573/U-125/Pra, bylo podle § 156 odst. 2 správního řádu zrušeno oznámení registrace významného krajinného prvku „Společenstva křídových pramenů Pod Spiritkou“ na pozemku parc. č. 4221/1 v katastrálním území Smíchov ze dne 8. 11. 2000. V odůvodnění Magistrát hl. m. Prahy uvedl, že po přezkoumání celé spisové dokumentace dospěl správní orgán k závěru, že při oznámení registrace významného krajinného prvku „Společenstva křídových pramenů pod Spiritkou“ na pozemku č. parc. 4221/1 k. ú. Smíchov došlo k pochybení a a mylem bylo oznámení zasláno jinému subjektu než vlastníkovu pozemku a nebylo provedeno v souladu s platnými právními předpisy.

Podle rozdělovníku bylo toto usnesení doručeno pouze Odboru správy majetku Magistrátu hl. m. Prahy a založeno do spisu. Toto usnesení nabylo právní moci dne 6. 8. 2010.

Dne 7. 12. 2010 bylo Magistrátu hl. m. Prahy doručeno odvolání žalobce s těmito námitkami:

- 1) žalobce nebyl považován za řádného účastníka řízení podle správního řádu
- 2) domáhal se zrušení usnesení z důvodu porušení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů
- 3) domáhal se event. postupu podle § 94 a násl. správního řádu.

Odvolání bylo předáno příslušnému správnímu orgánu, tj. Ministerstvu životního prostředí, v tomto řízení žalovanému správnímu orgánu.

Žalovaný správní orgán nejprve přerušil řízení o odvolání usnesením ze dne 28. 2. 2011, které bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 6. 2011 k rozkladu vlastníka dotčené nemovitosti Mgr. L. C. zrušeno.

Následně dne 4. 5. 2011 a dne 18. 5. 2011 vyzval žalobce (doručeno zástupci žalobce dne 10. 5. 2011 a 20. 5. 2011), aby sdělil, kdy se přesně dozvěděl o odvoláním napadeném usnesení, když v odvolání uvádí obecně „v měsíci září 2011“.

Na tyto výzvy žalovaného odpověděl žalobce dne 21. 5. 2011 a uvedl, že se dozvěděl o napadeném usnesení Magistrátu hl. m. Prahy dne 21. 9. 2010.

Poté bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2011, č. j. 250/500/11 6980/ENV/11, jímž bylo odvolání žalobce s odkazem na ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu zamítnuto jako opožděné. Žalovaný konstatoval, že Magistrát hl. m. Prahy usnesení ze dne 30. 6. 2010, č. j. MHMP-749096/2009/OOP-V-573/U-125/Pra, žalobci nedoručil. Zástupce žalobce však uvedl, že se občanské sdružení seznámilo s obsahem jím napadeného usnesení dne 21. 9. 2010.

Žalovaný konstatoval, že podle § 84 odst. 1 správního řádu je stanovena odvolací lhůta při neoznámení rozhodnutí. Podle tohoto ustanovení osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Odvolatel se tedy dozvěděl o usnesení dne 21. 9. 2010 a odvolání bylo podáno až dne 5. 12. 2010, tedy po

marném uplynutí třicetidenní zákonné lhůty, přičemž zmeškání úkonu nelze prominout. Odvolatel tedy podal své odvolání opožděně.

Žalobce se svým podáním ze dne 11. 8. 2011 domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že odvolání podal v řádné třicetidenní lhůtě počítané od doby, kdy měl faktickou možnost seznámit se s obsahem usnesení ze dne 30. 6. 2010, č. j. MHMP-749096/2009/OOP-V-573/U-125/Pra. V září 2010 se pouze dozvěděl o tom, že usnesení bylo vydáno.

V doplnění žaloby ze dne 29. 8. 2011 žalobce namítal, že z faktu, že se dozvěděl o bližší nespecifikovaném rozhodnutí orgánu státní správy, nelze dovozovat opožděné podání odvolání.

V následujícím podání ze dne 28. 11. 2011 žalobce upravil petit žaloby tak, že doplnil výrok o náhradě nákladů řízení.

Dne 9. 12. 2014 podal žalobce žádost o přerušení řízení.

Žalovaný správní orgán ve svých vyjádřeních ze dne 31. 10. 2011 a dne 23. 5. 2014 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10. 6. 2011.

Osoba zúčastněná ve svém vyjádření ze dne 14.1.2015 navrhla žalobu zamítnout a poukazovala na to, že žalobce sám ve svém odvolání si stanovil počátek běhu lhůty pro podání odvolání.

Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 20. 1. 2015, jichž se žalovaný správní orgán nezúčastnil, žalobce a osoba zúčastněná setrvali na svých dřívějších písemných vyjádřeních.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 84 odst. 1 správního řádu osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.

Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda

nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Podle nálezu Ústavního soudu III. ÚS 542/09 jestliže zákon ukládá rozhodnout o podání označeném jako "odvolání" a shledá-li správní orgán, že se jedná o odvolání nepřipustné, jež je nutné zamítnout, protože kupř. bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou (ustanovení § 92 odst. 1 věta první správního řádu), nesmí se správní orgán tomuto úkonu vyhýbat tím, že na podání bude reagovat sdělením, jež by soudně přezkoumatelné nebylo.

Je-li takové sdělení správního orgánu jedinou reakcí na tzv. opomenutým účastníkem řízení podané odvolání, z něž plyne, že správní orgán neshledal předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí (ustanovení § 92 odst. 1 věta druhá správního řádu), pak je zřejmé, že se správní orgán podaným odvoláním zabýval, byť o něm nerozhodl úkonem formálně označeným jako "rozhodnutí".

Považuje-li tzv. opomenutý účastník řízení takové sdělení za rozhodnutí o jeho odvolání, musí jej soud přezkoumat i z tohoto hlediska a nemůže se při tom vyhnout skutkovému a právnímu kontextu; předpokladem pro postup správního orgánu dle ustanovení § 92 odst. 1 věta druhá ve spojení s ustanovením § 94 odst. 1 věta poslední správního řádu je jeho zamítavé rozhodnutí o podaném odvolání, a proto soud musí a priori vycházet z toho, že vůle správního orgánu zamítnout odvolání projevena byla.

Soudy byly povinny si při rozhodování počínat tak, aby stěžovateli poskytly skutečně efektivní ochranu před nezákonnými postupy správních orgánů. Důsledný postup stěžovatele dle poučení poskytnutých mu soudy (využití prostředků ochrany před nečinností správních orgánů) by nemusel stačit k adekvátní ochraně jeho práv, neboť plynutí času samo o sobě může vést k takovému stavu věcí, který by již nebylo možné zvrátit (uvést do původního stavu), nýbrž jen toliko kompenzovat.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. března 2013, č. j. 9 As 172/2012 – 32, skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu z roku 2004 odvolací orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost.

Městský soud v Praze při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel z citované ustálené judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu.

V inkriminované věci jde o to, že napadeným rozhodnutím bylo jako opožděně podané zamítnuto odvolání, podané žalobcem dne 5. 12. 2010 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, ze dne 30. 6. 2010.

Žalovaný správní orgán svůj závěr, že odvolání bylo podáno opožděně, odůvodnil zjištěním, že žalobce sám expressis verbis uvedl, že se o vydání odvoláním napadeného rozhodnutí dozvěděl dne 21. 9. 2010, nicméně odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, ze dne 30. 6. 2010, podal až 7. 12. 2010. Podle ustanovení §

84 odst. 1 správního řádu, který je procesním předpisem, kterým se takovéto řízení řídí, je jednoznačně stanoveno, že osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do třiceti dnů, ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, která byla předmětem otázky rozhodování, dozvěděla, avšak nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků.

Citované ustanovení správního řádu upravuje postup v tom případě, kdy osoba, ať fyzické nebo právnické, která byla účastníkem, nebo která, s níž, mělo být jako s účastníkem jednáno, ovšem příslušné rozhodnutí jí doručeno nebylo, může proti takovému rozhodnutí podat odvolání do třiceti dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí, o řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla.

Tato třicetidenní lhůta je tedy lhůtou subjektivní a počíná běžet dnem následujícím poté, kdy osoba získala vědomost, že určitá právní otázka byla příslušným správním orgánem řešena. Zákodárce nestanovil tedy počátek té lhůty, nebo počátek běhu té lhůty ve vztahu k okamžiku, kdy je to rozhodnutí oné osobě jako opomenuté účastníku doručeno, nebo, kdy se kompletně seznámí s jeho obsahem. Stačí tam tedy pouze to, že se dozvěděla o vydání takového rozhodnutí a o řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Za této situace soudu nezbývá než poukázat i na skutečnost, že Ministerstvo životního prostředí jako odvolací správní orgán, velmi důsledně a důkladně zjišťovalo, kdy se žalobce dozvěděl o rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, ze dne 30. 6. 2010. Ze správního spisu je zřejmé, že v tomto smyslu žalobce 2x vyzýval (dne 4. 5. 2011 a dne 18. 5. 2011, doručeno zástupci žalobce dne 10. 5. 2011 a 20. 5. 2011), aby mu sdělil relevantní skutečnosti, přičemž i z formulace té výzvy bylo zřejmé, v jakém smyslu je sdělení onoho data významné a co přesně, co konkrétně se od žalobce žádá, sdělení jakých informací se od něj očekává.

Žalobce tedy s vědomím tohoto stavu věci sdělil, že se o rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí, ze dne 30. 6. 2010 dozvěděl dne 21. 9. 2010. Na základě citovaného ustanovení § 84 odst. 1 správního řádu nezbývá potom než uzavřít, že od tohoto dne počíná běžet třicetidenní lhůta k podání odvolání proto uvedenému rozhodnutí.

Pokud žalobce uvádí, že nechtěl podávat odvolání blanketní, a že čekal, až bude mít k dispozici plný text toho rozhodnutí, pak nelze takový postup označit za efektivní a příliš šťastný, ba právě naopak, ve chvíli, kdy se žalobce dozvěděl o tom, že takové rozhodnutí bylo vydáno, bylo na místě, aby podal právě odvolání blanketní a následně tedy žádal Magistrát hl. m. Prahy, aby mu poskytl stejnopis toho rozhodnutí, aby mohl následně svoje odvolání náležitě odůvodnit. Mohl tak mj. využít i zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Nicméně žalobce zvolil jiný postup a v důsledku toho ovšem došlo ke zmeškání subjektivní třicetidenní lhůty a žalovanému pak nezbylo, než odvolání jako opožděně podané zamítnout.

Pokud žalobce v žalobě, popř. při ústním jednání dne 20. 1. 2015 se vyjadřoval k otázkám hmotněprávním, k otázkám tedy ochrany životního prostředí, ochrany přírody a krajiny, těmito materiálními otázkami se nemohl ani Městský soud v Praze, ale v podstatě už ani odvolací správní orgán zabývat, neboť nezbytným předpokladem pro to, aby je mohl

posuzovat v rámci odvolacího řízení, je skutečnost, aby že bude včas doručeno odvolání. Nicméně v inkriminované tato základní podmínka úspěšného projednání odvolání splněna nebyla, a za tohoto stavu věci tedy odvolací správní orgán postupoval zcela v souladu se správním řádem, jestliže odvolání zamítl a věcnou stránkou se nezabýval, neboť k tomu za toho stavu věci vůbec neměl pravomoc.

Pokud žalobce navrhoval přerušení řízení v této věci, Městský soud v Praze mu nevyhověl. Důvody, které žalobce uváděl, tj. probíhající řízení před Obvodním soudem pro Prahu 1, sp. zn. 18 C 9/2012, o určovací žalobě na existenci významného krajinného prvku, se totiž nedotýkají předmětu tohoto řízení, kterým je posouzení zákonnosti a věcné správnosti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 10. 6. 2011, č. j. 250/500/11 6980/ENV/11.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. ledna 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová